

LIBRI I PROFETIT OBADJA

Këtu është shkruar ajo që Zoti i shpalli profetit Obadja.

Dënimi i edomasve nga Zoti

Perëndia, Zoti e ka thënë fjalën e tij kundër Edomit; e kemi dëgjuar; nëpërmjet një lajmëtari shpalli ndër kombe: «Ngrihuni, ejani t'i sulmojmë së bashku edomasit! Përpara në luftë!»

²Zoti i tha Edomit: «Do të të bëj të fundin e kombeve; do të të përbuzin të gjithë. ³Të mbushet mendja se je i pamposhtshëm, sepse banon në të çara mes shkëmbinjve, në një lartësi të paarritshme. Ti mendon: 'Askush nuk mund të më zbresë prej këndeje!' ⁴Por në qoftë se çerdhen tënde e ndërton aq lart si shqiponja, në qoftë se e vë mes yjeve në qiell – unë, Zoti, do të të hedh poshtë.

⁵Vjedhësit dhe hajdutët do të vijnë tek ti natën dhe do të të plaçkitin sipas qejfit; vreshtarët do të të sulmojnë dhe nuk do të lënë asgjë për qëmtim. Si do të qëndrosh atëherë? ⁶Tërë vendi yt do të bastiset; të gjitha thesaret e tua të fshehura do të zbulohen. ⁷⁻⁸Do të dëbohesh nga vendi; të gjithë aleatët e tu do të të lënë në baltë, miqtë e tu do të të ngrenë gracka. Atë ditë, – thotë Zoti, – njerëzve të mençur të Edomit do t'u jap goditjen e fundit, që askush prej tyre të mos dijë nga t'ia mbajë. ⁹Luftëtarët trima nga Temani do t'i kapojë frika, dhe mbarë populli i pasardhësve të Esavit do të rrënohet.»

¹⁰Ju edomas do të mbuloheni me turp dhe do të shfaroseni përgjithmonë, sepse bëtë faj ndaj vëllezërve tuaj, pasardhësve të Jakovit. ¹¹Ju nuk lëvizët gishtin kur të huajt hynë në Jerusalem dhe hodhën short për banorët e tij, kur morën me vete njerëzit dhe pronën. Ju u lidhët me ta. ¹²Mos u kënaqni me fatkeqësinë e vëllezërve tuaj! Mos e shikoni me keqdashje rrënimin e tyre! Mos u tallni me vuajtjet e tyre!

¹³Mos e shfrytëzoni disfatën e tyre, mos hyni në qytetin e pushtuar! Ju nuk duhet të argëtoheni me vuajtjet e popullit të Judës, as t'i plaçkitni pronat, pasi mbi ta të ketë rënë kjo ditë e zezë, një ditë rrënimi dhe dëshpërimi. ¹⁴Por ju morët arratinë, i goditët të arratisurit ose ua dorëzuat ata ndjekësve të tyre. ¹⁵Të gjitha këto do të bien mbi ju. Atë që u bëtë vëllezërve tuaj, do ta pësoni vetë!

♦ Historiani grek i lashtë Diodor Sikul jep të kuptojë se edomasit e fushin pasurinë e tyre – e grumbulluar nga tregtaria – në qilarë të groposur në shkëmb

Shpëtimi i Izraelit

«Po afrohet dita kur do të bëj gjyqin mbi të gjitha kombet – thotë Zoti. ¹⁶Ashtu siç u detyruat ju, banorët e Izraelit, të pinit kupën e zemërimit tim, ashtu do të detyrohen ta pinë edhe kombet e tjera. Ato do të zhduken pa lënë gjurmë, sikur të mos ekzistonin kurrë. ¹⁷Por për ju ka shpëtim në malin e Cionit; askujt nuk do të guxojë ta çënojë këtë mal.» Por pasardhësit e Jakovit do ta shtien në dorë vendin e kombeve që ua grabitën ato. ¹⁸Banorët e Judës dhe të Izraelit do të jenë atëherë si zjarr, kurse banorët e Edomit si kashhtë që përpihet nga zjarri. Asnjë prej pasardhësve të Edomit nuk do të shpëtojë gjallë. Kështu thotë Zoti.

¹⁹Atëherë judeasit prej stepës së jugut do të shtien në dorë malësinë e Edomit, kurse judeasit e zonës kodrinore perëndimore krahinën e filistenjve, dhe judeasit e tjerë qytetin e Shomronit, kurse njerëzit e fisit të Benjaminut malësinë e Gileadit. ²⁰Të mërguarit prej mbretërisë së Izraelit do ta pushtojnë vendin e kënanasve deri lart në Carfat, ♦ kurse njerëzit nga Jerusalem, që u dëbuan në Sapardë, ♦♦ qytetet në jug të Judës.

²¹Të gjithë ata që janë strehuar në malin e Cionit, do të sundojnë mbi malësinë e Edomit. Kështu do ta fillojë Zoti sundimin e tij (mesianik).

♦ Pika midis Tirit dhe Sidonit, paralelisht me hyrjen jugore në luginën Beqaa. ♦♦ Qytet në Medi.